

Eigenzinnige mis door degelijk ECOK

Muziek van vrouwelijke componisten in de klassieke en symfonische literatuur is uiterst zeldzaam en wordt daarnaast helaas maar weinig uitgevoerd. Dat is jammer, want fraaie muziekwerken dreigen in de vergetelheid te raken. De Engelse Ethel Smyth componeerde de grootse en meeslepende Mass in D. Ook dit werk is relatief onbekend gebleven, maar wie het voor het eerst beluistert zal onmiddellijk onder de indruk raken van de kwaliteit ervan.

Smyth was een eigenzinnige vrouw die bovendien erg kritisch was naar zichzelf toe. Over de eerste repetitie van het deel Sanctus schreef ze destijds: „In de enorme Albert Hall klonken de koperblazers als schorremuggen. De repetitie was koud afgelopen en ik verschanste mij gewapend met muziekpapier, scharen en plakmateriaal in de catacomben van het gebouw en als

Muziek

Enschede, Muziekcentrum, vrijdagavond.
Concert door het ECOK Oratoriumkoor i.s.m. Euregio Konzertgesellschaft, Orkest van het Oosten o.l.v. Eric Kotterink m.m.v. Claudia Patacca, José Scholte, Marten Smeding en Robbert Muuse.

door Karel Massclink

een bezetene herschreef ik het Sanctus.” Voor de uitvoering van de Mass in D had het ECOK de hulp ingeroepen van het Euregio Konzertgesellschaft en het Orkest van het Oosten met daarnaast vier vocale solisten. Een imposant gezicht, dat grote koor op het podium. Echter ondanks de grootte was de koorklank toch vrij bescheiden. Daarnaast was de verstaanbaarheid van

de tekst vaak matig en verliep de samenwerking met het orkest soms wat stroef.

Desalniettemin was het koor goed voorbereid en de vele repetitie-uren vertaalden zich in een degelijke uitvoering. Rijke orkestkleuren gaven de mis heldere contouren en een krachtadig karakter. De toegevoegde solisten gaven extra glans aan het geheel. Het Gloria - normaal gesproken het tweede deel in de mis - was aan het slot van de compositie geplaatst, waardoor uitbundige klanken van lofprijzing de muzikale opbouw verstevigden.

Geheel anders van karakter was de Mis in C, ook wel Krönungsmesse van Mozart. De kenmerkende passie van Mozarts muziek en de compacte en luchtige componeertrant lieten een heel ander muzikaal beeld zien, waar het ECOK zich merkbaar goed in thuis voelde.